

ДЕФІНІЦІЯ ТЕРМІНА «ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК» У ВІТЧИЗНЯНИХ ТА ЗАРУБІЖНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

С.М. Руденко, к.філол.н., доцент; Арцибашев Г.Р., аспірант
Lanaterm@gmail.com, agr777agr@gmail.com

The author considers the concept of eco-economic development in domestic and foreign research and, based on the analysis and generalization of the reviewed scientific approaches, the term definition is formulated.

Вивчення рушійних сил розвитку світового господарства, що зумовлюють його активізацію, уже багато століть є предметом досліджень учених. Мета нашої розвідки – розглянути зміст поняття *еколого-економічний розвиток* у вітчизняних і зарубіжних дослідженнях та сформулювати власну наукову дефініцію цього терміна.

«Економічна енциклопедія» визначає термін *еколого-економічний розвиток* як розширене відтворення та поступову якісну зміну продуктивних сил, науки, культури й добробуту суспільства, що формує відповідні умови для раціонального використання та відтворення природних багатств.

За своїм змістом термін *еколого-економічний розвиток* є ідентичним терміну *сталий розвиток*, пов'язаному в зарубіжних дослідженнях з ім'ям прем'єр-міністра Норвегії Г. Х. Брундланд, яка сформулювала його у звіті «Наше спільне майбутнє» для ООН у 1987 р., охарактеризувавши як розвиток, що задовольняє потреби сьогодення, проте не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби.

Г.Е. Делай визначив *сталий розвиток* як такий, за якого зростання не перевищує пропускну здатність навколишнього середовища.

Г. Розенберг і Д. Гелашвілі визначають його як припустимий розвиток, що не виснажує наявні ресурси та зберігає цілісність навколишнього світу.

Серед вітчизняних здобутків варто звернути увагу на «Концепцію сталого розвитку України» 1997 р., у якій цей термін означає процес гармонізації продуктивних сил, забезпечення задоволення необхідних потреб усіх членів суспільства за умови збереження й поетапного відтворення цілісності природного середовища, створення можливостей для рівноваги між його потенціалом і вимогами усіх поколінь.

Сталий розвиток у працях Б. Данилишина визначається як система відносин суспільного виробництва, завдяки якій досягається оптимальне співвідношення між економічним розвитком, нормалізацією якісного стану природного середовища, зростанням матеріальних і духовних потреб населення.

Узагальнюючи розглянуті наукові підходи, визначаємо *еколого-економічний розвиток* як розвиток, що передбачає збалансовану динамічну рівновагу між економічними, соціальними та екологічними елементами суспільної системи зі збереженням можливості використання природних ресурсів для майбутніх поколінь.